

Na omezeném prostoru vytvořila kouzelnice Coco něco vzrušujícího. Při výzdobě svého bytu, který skryla v útrobách svého módního domu, mohla konečně odhalit něco ze svého záhadného já – svou křehkost; nemusela se obávat hodnotících pohledů lidí z vybrané společnosti. Rozhodně byste se měli zastavit u bájného zrcadlového schodiště, kde se neviděna ukrývala a svým přísným pohledem sledovala přehlídky. Chodila po něm každý den a na jeho vzhledu jí velice záleželo. Každé ráno scházela po jeho bělostných hranách a ptala se sama sebe, jestli má použít pověstný parfém Chanel N° 5. Ten představila ve stejném roce, kdy poprvé otevřela svůj salon.

Toto legendární schodiště odkazuje na mnohá zákoutí osobnosti své tvůrkyně, která jej den co den přepracovávala, z čehož byli její životopisci naprosto zoufalí. Její záliba v zrcadlech, které zaujímají v chanelské výzdobě neochvějně postavení, se v tomto schodišti zhmotnila do podoby hodné uctívání. Jinak schodišti dominuje styl art deco; ten vyjadřuje její náklonnost k avantgardnímu umění.

Stěhovavá duše

Na fotce z roku 1937 Gabrielle Chanel odpočívá na kanapi na polštářích, které mají stejné čalounění jako její kabelky

Téměř neviditelné dveře se zrcadlem, to aby lépe splynuly se schodištěm, nám umožňují nahlédnout do jejích intimních prostor. Bezprostřednost a zmatek. Jeden obraz odkazuje na druhý, orientace je nepřesná. Ale návštěvníky zaujme především kontrast mezi půdorysem salonu, zrcadlově ledovým vzezřením schodiště a barokní výzdobou, která na sebe upozorňuje už od předsálí. Dualita osobnosti slečny Chanel je dobře patrná při přechodu mezi jejím pracovním a osobním prostorem.

C